

Римъ, стълпове незIBLEмы на католическата религія, несмы ли длѣжны да удвоимъ ревността и дѣятелността си за да запазимъ нападаемата наша религія и да поучаваме въ нея другитѣ наѣсто да са заблуждаваны ный самы ?

— Преосвещенный, отговори доминиканецътъ като чу туй сичко съ свѣршено равнодушіе, разумѣвамъ найдобрѣ отъ сѣкаго другого колко е длѣженъ сѣкаый да брани вѣрата си. Исповѣдамъ прочее тука предъ Бога, че когато са представихъ първый пѣтъ предъ туй сѣдовише, азъ са показахъ страхливъ и невѣренъ, като са отрѣкохъ отъ ученіето, което азъ слѣдовамъ. Да; азъ послѣдовахъ и поучавахъ на новата вѣра, защото тя ми са показа че е най сѣгласна съ апостолската и съ тѣзи на първытъ христіаны, които бѣхъ я приели ать самага Ісуса Христа. Объявамъ ёще че никой не е былъ съучастникъ въ туй ми отрпчанье, и че съмъ лютеранинъ духомъ и тѣломъ и въ сичкото си убѣжденіе. Никой прочее да не бѣде гоненъ заради мене. Исповѣдахъ, убійтема, но не ма мѣчѣте; защото много помалко са божъ смъртъта, отъ колкото мѣчѣтъ.

— Брате мой, отговори инквизиторътъ; умѣтъ ти е днесъ смутенъ; може бы покаяніята на които ще бѣдешъ подложенъ . . .

— Умѣтъ ми е на мѣсто, пресѣче го Боксасъ.

— Ты исповѣда предъ насъ че по заблужденіе и не нарочно ты бѣше заразилъ проповѣдытъ сѣ съ ивкон ереси; и повеже сѣкогы си былъ твърдъ бранитель на догмытъ на католическата църква, желаймы да вѣрваме че сте само заблуденъ брате мой. Ще дохождамы ный самы да вы посѣтяваме въ затвора вы, и може бы Богъ като послуша нашѣтъ смиренны молитвы да благоволи да ти испроводи Свѣтлый Свой Духъ. Иди, брате мой, и ела въ себе си; бди и са моли, който са моли, той никога не пада въ искушеніе.

Доминиканецътъ Боксасъ са исправн на крака; той